

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

slovenščina

سلوفيني

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

NAČIN MOLITVE POSLANIKA ﷺ

Velečenjeni šejh
Abdulaziz bin Abdullah bin Baz

كَيْفِيَّةُ صَلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

NAČIN MOLITVE POSLANIKA ﷺ

لِفَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Velecenjeni šejh
Abdulaziz bin Abdullah bin Baz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

NAČIN MOLITVE POSLANIKA ﷺ

V imenu Allaha, najbolj Milostljivega, najbolj Usmiljenega

Vsa zahvala pripada samo Allahu. Blagoslov in mir naj bosta z Njegovim služabnikom in glasnikom, našim poslancem Muhammedom, z njegovo družino in njegovimi družabniki (ashabi). Nato pravim:

To so kratke besede, ki opisujejo način molitve Poslanca (ﷺ) Allahov blagoslov in mir z njim). Želel sem jih predstaviti vsakemu muslimanu in muslimanki, da bi si vsak, ki jih prebere, prizadeval posnemati Poslanika pri tem, saj je rekel:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي).

«Molite, kakor ste videli mene moliti».¹ Bralcu v pojasnilo:

1. Popolno opraviti obredno umivanje (abdest), kot je Allah zapovedal, v skladu z besedami Vsemogočnega:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى

¹ Buharijeva zbirka hadisov, št. 605.

الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ...».

»O, vi, ki verujete! Ko vstanete k molitvi, si umijte obraze in roke do komolcev ter si otrite glavo, nato pa si umijte noge do gležnjev.« (Kur'an 5:6) Ajet.

Allahov Poslanec (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je rekel:

(لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوٍ).

«Molitev ni sprejeta brez (obrednega) čiščenja».¹

Allahov Poslanec (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je tistemu, ki je nepravilno opravil svojo molitev, rekel:

(إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَاَسْبِغِ الوُضُوءَ).

«Ko vstaneš k obredni molitvi, popolno opravi obredno umivanje».²

2. Molvec se s celim telesom obrne proti Kibli - to je proti Kabi - kjer koli se nahaja, in v svojem srcu oblikuje namen (nijet) molitve, ki jo želi opraviti - naj bo obvezna ali prostovoljna. Namere ne izgovarja z jezikom, saj izgovarjanje ni predpisano in predstavlja versko novotarijo, kajti niti Poslanec (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) niti njegovi

¹ Muslimova zbirka hadisov, št. 224.

² Buharijeva zbirka hadisov, št. 5782.

družabniki je niso izgovarjali na glas. Če vodi molitev kot imam ali moli sam, naj si pred seboj postavi pregrado (sutro), proti kateri moli. Obračanje proti Kibli je pogoj za obredno molitev, razen v določenih izjemnih primerih, ki so pojasnjeni v knjigah islamskih učenjakov.

3. Izgovori začetni tekbir z besedami „Allahu Ekber“, pri tem pa svoj pogled usmeri na mesto, kjer bo opravil sedždo (padel z licem na tla).

4. Ob izgovoru tekbirja dvigne roke do višine ramen ali do višine ušes.

5. Nato položi roke na prsi – desno roko na levo dlan, zapestje in podlaket – saj je to potrjeno od Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim).

6. Sunnet je, da molivec izgovori uvodno dovo:

(اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ، كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ
نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ
وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ).

«O Allah, oddalji me od mojih grehov, kakor si oddaljil vzhod od zahoda. O Allah, očisti me grehov, kakor se belo oblačilo očisti madežev. O Allah, umij moje grehe z vodo, snegom in točo». (Allahumme ba'id bejni ve bejne hatajaje kema ba'adte bejnel-mešriki vel-magrib, Allahumme, nekkini minel-hataja kema junekka es-sevbul-ebjedu mined-denes, Allahumme-gsil hatajaje bil-mai ves-seldži

vel-bered.)¹

Lahko pa namesto tega izgovori tudi naslednjo uvodno dovo:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).

«Slava Tebi, o Allah, in s Tvojo hvalo; blagoslovljeno je Tvoje ime, vzvišeno je Tvoje veličastvo in ni drugega božanstva, vrednega čaščenja, razen Tebe». (Subhanekellahumme ve bihamdike ve tebarekesmuke ve te'aladžedduke ve la ilahe gajruke.)² Dovoljeno je uporabiti katero koli drugo uvodno dovo, ki je verodostojno prenešana od Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Najbolje pa je, da jih izmenično uporablja, saj je to popolnejše v sledenju Sunneta. Nato izgovori: »Zatekam se k Allahu pred izgnanim šejtanom. V imenu Allaha, Najbolj Milostnega, Najbolj Usmiljenega.« Zatem recitira suro Al-Fatiha, zaradi hadisa:

(لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ).

«Ni molitve za tistega, ki ne recitira Odprtja Knjige (Al-Fatihe)».³ Po Fatihi izgovori „Amin“ – na glas pri molitvah, pri katerih se Kur'an recitira na glas, in potihom pri molitvah, pri katerih se recitira

¹ Buharijeva zbirka hadisov, št. 744; Muslimova zbirka hadisov, št. 598.

² Muslimova zbirka hadisov, št. 399.

³ Buharijeva zbirka hadisov, št. 756.

tiho. Nato recitira odlomek Kur'ana, ki ga zna napamet. Najbolje je, da po Fatihi pri opoldanski (Zuhr), popoldanski (Asr) in večerni (Iša) molitvi recitira iz srednje dolgih poglavij Mufassala; pri jutranji molitvi (Fadžr) iz daljših poglavij; pri molitvi ob sončnem zahodu (Magrib) pa včasih iz daljših in včasih iz krajših poglavij – v skladu s hadisi, ki to omenjajo.

7. Nato se prikloni (ruku), izgovori tekbir in dvigne roke do višine ramen ali ušes. Glavo poravna s hrbtom, roke z razširjenimi prsti položi na kolena. V priklonu se umiri in izgovori: »Slava mojemu Veličastnemu Gospodarju.« (Subhane Rabbijel-Azim) Najbolje je, da to ponovi trikrat ali večkrat. Priporočljivo je, da ob tem izgovori tudi:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

«Vzvīšen si, o Allah, in Tebi gre vsa hvala. O Allah, odpusti mi». (Subhaneke-l-Lahumme ve bi hamdike-l-Lahumme-gfir li.)¹

8. Dvigne glavo iz priklona, pri tem pa dvigne roke do višine ramen ali ušes in izgovori: »Allah usliši tistega, ki Ga hvali.« (Semiallahu limen hamideh) To izgovori bodisi da je imam ali da moli sam. Ko se popolnoma vzravna, izgovori:

¹ Buharijeva zbirka hadisov, št. 817; Muslimova zbirka hadisov, št. 484.

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ مِلْءُ السَّمَوَاتِ وَمِلْءُ الْأَرْضِ،
وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ).

«Naš Gospodar, Tebi pripada vsa hvala in zahvala – obilna, dobra in blagoslovljena; v polnosti nebes in Zemlje ter v polnosti vsega, kar si želel poleg tega». (Rabbena ve lekel-hamd, hamden kesiren tajjiben mubareken fihi, mil'es-semavati ve mil'el-erdi, ve mil'e ma ši'te min šej'in ba'du.)¹

Če pa moli za imamom, potem ob dvigu izgovori: »Naš Gospodar, Tebi pripada vsa hvala in zahvala...« do konca dove, kot je bilo že omenjeno. In če vsak od njih – imam, tisti, ki moli za njim, in tisti, ki moli sam – izgovori tudi naslednje besede:

(أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمُجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ: اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا
أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ).

«Ti si vreden hvale in slave; to je najbolj resnično, kar lahko reče služabnik, in vsi smo Tvoji služabniki. O Allah, nihče ne more preprečiti tistega, kar si Ti dal, in nihče ne more dati tistega, kar si Ti preprečil; in premoženje premožnemu pri Tebi nič ne koristi» (Ehle-s-senā'i vel-medždi, eḥakku mā kāle-l-'abdu, ve kullunā leke 'abd, Allāhumme lā māni'e limā ea'tajte, ve lā mu'ṭije limā

¹ Buharijeva zbirka hadisov, št. 711; Muslimova zbirka hadisov, št. 598.

mena'te, ve lā jenfe'u ze-l-džeddi minke-l-džeddu)¹
- je to lepo, saj so verodostojno potrjene od Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim).

Priporočljivo je tudi, da vsak od njih – imam, tisti, ki moli za njim, in tisti, ki moli sam – ponovno položi roke na prsi, tako kot jih je imel med stanjem pred priklanjanjem. To namreč potrjuje hadis Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), ki sta ga prenesla Vail bin Hudžr in Sehl bin Sad, Allah naj bo zadovoljen z njima.

9. Nato pade na sedždo (tj. z obrazom na tla) z izgovarjanjem tekbirja. Najprej položi kolena na tla, če mu je to lažje; če pa mu je težko, lahko najprej položi roke. Prsti na nogah in rokah naj bodo obrnjeni proti Kibli, prsti na rokah naj bodo skupaj in iztegnjeni. Opira se na sedem delov telesa: čelo skupaj z nosom, obe roki, obe koleni in blazinice prstov na nogah. V sedždi izgovori: »Slava mojemu Gospodarju, Najvišjemu.« (Rabbijel-E'ala) Priporočljivo je, da to ponovi trikrat ali večkrat. Prav tako je priporočljivo izgovoriti:

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي).

«Slavljen si, o Allah, naš Gospodar, in Tebi pripada hvala. O Allah, odpusti mi». (Subhaneke-l-Lahumme, Rabbena, ve bi hamdike-l-Lahumme-gfir

¹ Muslimova zbirka hadisov, št. 477.

li) Prav tako naj veliko prosi v dovi, kajti Poslanec (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) je rekel:

(أَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقِيمَنَّ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ).

«V priklonu povečujte Gospodara, v sedždi pa se potrudite v dovi, saj je zelo verjetno, da boste uslišani».¹

Prosi svojega Gospodarja za dobro tega sveta in onstranstva, tako v obvezni kot v prostovoljni molitvi. Pri sedždi naj odmakne svoje nadlakti od bokov, trebuh od stegen in stegna od meč, ter dvigne podlakti od tal, v skladu s besedami Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim):

(اعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطْ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ انْهِسَاطَ الْكَلْبِ).

«Bodite zravnani pri sedždi in naj nihče od vas ne razprostira svojih podlahti kakor pes».²

10. Dvigne glavo, izgovori tekbir, položi levo stopalo podse in sede nanj, desno stopalo postavi pokonci, roke pa položi na stegna in kolena, nato izgovori:

(رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي وَعَافِنِي وَاجْبُرْنِي).

«Gospodar moj, odpusti mi, usmili se me, vodi

¹ Muslimova zbirka hadisov, št. 479.

² Buharijeva zbirka hadisov, št. 788; Muslimova zbirka hadisov, št. 493.

me, preskrbi me, podari mi zdravje in popravi moje stanje». (Rabbigfir li, verhamni, vehdini, verzukni, ve 'afini, vedžburni)¹ V tem sedenju naj bo umirjen in zbran.

11. Nato opravi drugo sedždo, izgovori „Allahu ekber“ in v njej stori enako kot pri prvi sedždi.

12. Nato dvigne glavo z izgovorom „Allahu Ekber“ in se za kratek trenutek usede – podobno kot pri sedenju med dvema sedždama. To se imenuje sedenje počitka in je priporočljivo; če ga kdo izpusti, ni s tem nič narobe. V tem sedenju se ne izgovarja ne zikr ne dova. Zatem vstane v drugi rekat, opirajoči se na kolena, če mu je to lahko; če pa mu je težko, se opre na tla. Nato recitira suro Al-Fatiho in za njo še odlomek Kur'ana, ki ga zna napamet, nato pa opravi vse tako, kot je storil v prvem rekatu.

13. Če je obredna molitev dvorekatna – kot jutranja molitev (Fadžr), petkova molitev (Džuma) ali bajramski molitvi – se po dvigu iz druge sedžde usede tako, da desno stopalo postavi pokonci, levo pa položi podse in sede nanj. Desno roko položi na desno stegno in stisne vse prste razen kazalca, s katerim kaže na Tevhid (Allahovo enost). Dovoljen je tudi drugi način: da stisne mezinec in prstanec, s

¹ Tirmizijeva zbirka hadisov, št. 284; Abu Davudova zbirka hadisov, št. 850; Ibn Madževa zbirka hadisov, št. 898.

palcem in sredincem oblikuje krog, kazalec pa iztegne — oba načina sta verodostojno potrjena od Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), zato je najbolje, da ju izmenično uporablja. Levo roko pa položi na levo stegno in koleno. Nato v tem sedečem položaju recitira tešehhud:

(التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ).

«Vse oblike čaščenja, vse molitve in vsa dobra dejanja pripadajo Allahu.

Mir tebi, o Allahov glasnik, ter Allahova milost in Njegovi blagoslovi. Mir nam in vsem pravičnim Allahovim služabnikom. Pričam, da ni drugega božanstva, vrednega čaščenja, razen Allaha, in pričam, da je Muhammed Njegov služabnik in Njegov poslanik». (Ettehijjātu lillāhi ves-salevātu vet-tajjibātu, esselamu alejke ejjuhen-nebijju ve rahmetullāhi ve

berekātuhu, esselamu alejnā ve 'alā ibādi-llahis-salihin. Ešhedu en la ilāhe illallahu ve ešhedu enne Muhammeden abduhū ve rasūluhu) Nato doda:

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ؛ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ).

«O Allah, podeli Svoj blagoslov Muhammedu in družini Muhammedovi, kakor si podelil blagoslov Ibrahimu in družini Ibrahimovi; resnično, Ti si Hvaljen in Veličasten. In blagoslovi Muhammeda in družino Muhammedovo, kakor si blagoslovil Ibrahima in družino Ibrahimovo;

resnično, Ti si Hvaljen in Veličasten». (Allāhumme salli 'alā Muhammed ve 'alā āli Muhammed, kemā sallejte 'alā Ibrāhim ve 'alā āli Ibrāhīm, inneke hamīdun medžīd. Allāhumme bārik 'alā Muhammed ve 'alā āli Muhammed, kemā bārekte 'alā Ibrāhīm ve 'alā āli Ibrāhīm inneke hamīdun medžīd)¹

In zateka se k Allahu pred štirimi stvarmi ter izgovori:

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ).

«O Allah, zares se zatekam k Tebi pred kaznijo Džehennema, pred kaznijo v grobu, pred preizkušnjo življenja in smrti ter pred zlom preizkušnje Mesiha Dedžala». (Allāhumme innī e'ūzu bike min 'azābi Džehennem, ve min 'azabil-kabr, ve min fitnetil-mahjā vel memāt ve min šerri fitnetil-mesīhid-Dedždžal)²

¹ Buharijeva zbirka hadisov, št. 797; Muslimova zbirka hadisov, št. 402.

² Buharijeva zbirka hadisov, št. 1311; Muslimova zbirka hadisov, št. 588.

Nato prosi Allaha za vse, kar želi od dobrega – tako na tem svetu kot na prihodnjem. Ni nič spornega v tem, da v molitvi prosi tudi za svoje starše ali za druge muslimane, ne glede na to, ali gre za obvezno ali prostovoljno molitev. To se temelji na splošnih besedah Poslanca (ﷺ) Allahov blagoslov in mir z njim) v hadisu Ibn Mesuda, ko ga je poučil tešehhodu:

(ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الدُّعَاءِ بَعْدَ أُعْجَبَهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو).

«Nato naj si izbere izmed dov tisto, ki mu je najbolj pri srcu, in naj prosi».¹ V drugi različici hadisa piše:

(ثُمَّ لِيَخْتَرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ).

«Nato naj izbere tisto prošnjo, ki jo želi».²

To zajema vse, kar človeku koristi na tem svetu in v posmrtnem življenju. Nato konča molitev tako, da se z licem obrne na desno in izgovori: »Mir z vami in Allahova milost.« (”Es-selamu alejkum ve rahmetullah) Zatim se obrne na levo in ponovi: »Mir z vami in Allahova milost.« (Es-selamu alejkum ve rahmetullah)

14. Če je obredna molitev sestavljena iz treh rekato (kot pri Magribu) ali štirih rekato (kot

¹ Nesaijeva zbirka hadisov, št. 1298.

² Muslimova zbirka hadisov, št. 402.

Zuhr, Asr in Iša), se po drugem rekatu izgovori prej omenjeni tešehhud skupaj z blagoslovom za Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Nato vstane v stoječ položaj, opirajoč se na kolena, dvigne roke do višine ramen ali ušes in izgovori: „Allahu ekber“. Roke položi na prsi, kot je bilo že omenjeno, in recitira samo suro Al-Fatiha. Če pri Zuhr molitvi na tretjem in četrtem rekatu včasih doda še kaj več kot samo Fatiho, v tem ni nič spornega, saj za to obstaja dokaz iz hadisa Ebu Seida (Allah naj bo zadovoljen z njim). Če po prvem tešehhodu ne izgovori blagoslova za Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim), tudi ni narobe, saj je to dejanje pri prvem tešehhodu priporočljivo, ne pa obvezno. Po tretjem rekatu pri Magribu in po četrtem rekatu pri Zuhr, Asr in Iša izgovori tešehhud, kot je bilo pojasnjeno pri molitvah z dvema rekatom. Nato izgovori selam na desno in levo stran, trikrat prosi Allaha za odpuščanje (Estagfirullah) in izgovori:

(اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ).

«O Allah, Ti si Vir miru in od Tebe prihaja mir. Blagoslovljen si, o Gospod Veličastja in Plemenitosti». (Allahumme Ente-s-Selamu ve minke-s-Selamu, tebarekte ja ze-l-dželali ve-l-

ikrami.)¹ Preden se – če vodi molitev kot imam – obrne k ljudem, izgovori:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ التَّعَمُّةُ وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ).

«Ni boga razen Allaha, Edinega, ki nima partnerja. Njemu pripada oblast in Njemu pripada vsa hvala, in On je nad vsem Vsemogočen. Ni moči in ni sile, razen pri Allahu. O Allah, nihče ne more zadržati tistega, kar Ti podeliš, in nihče ne more dati tistega, kar Ti zadržiš; in premoženje premožnega mu pri Tebi nič ne koristi. Ni boga razen Allaha in ne častimo nikogar razen Njega; Njemu pripada blagodat, Njemu pripada dobrota in Njemu pripada najlepša hvala. Ni boga razen Allaha; iskreno Mu izročamo svojo vero, četudi to neverniki sovražijo». (La ilahe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve' ala kulli šej'in kadir. La havle ve la kuvvete illa billah. Allahumme la mani'a lima e'atajte ve la mu'tije lima mena'te, ve la jenfe'u zel-džeddi minkel-džeddu. La ilahe illallahu, ve la na'budu illa ijjahu, lehun-ni'metu ve lehul-fadlu ve lehus-senau-l-hasen. La

¹ Muslimova zbirka hadisov, št. 591.

ilahe illallahu muhlisine lehud-dine ve lev kerihel-kafirun.)¹

Zatem 33-krat izgovori „subhanallah“, 33-krat „elhamdulillah“ in 33-krat „Allahu Ekber.“ Sto naj dopolni z izreko: „La ilahe illallahu vahdehu la šerike leh, lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve ‘ala kulli šej’in kadir.“ (Ni boga, vrednega čaščenja, razen Allaha, Edinega, ki nima partnerja. Njemu pripada oblast in Njemu pripada vsa hvala in On je nad vsem Vsemogočen.) Po vsaki obredni molitvi naj recitira Ajetul Kursi (Kur'an, 2:255) ter sure „Kul huwallāhu ehad“ (Al-Ikhlās, sura 112), „Kul e‘ūzu bi-Rabbi l-felak“ (Al-Falaq, sura 113) in „Kul e‘ūzu bi-Rabbi n-nās“ (An-Nas, sura 114). Priporočljivo je, da te tri sure ponovi trikrat po jutranji (Fadžr) in večerni molitvi (Magrib), saj so o tem prenešeni avtentični hadisi Poslanika (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Vsa ta spominjanja so sunnet in niso obvezna.

Vsakemu muslimanu in muslimanki je predpisano, da opravi štiri rekate pred Zuhr molitvijo in dva rekata po njej, dva rekata po Magribu, dva rekata po Iši ter dva rekata pred Fadžr molitvi. Skupaj je to dvanajst rekato. Ti rekati se imenujejo ravatib, saj jih je Poslanec (ﷺ Allahov

¹ Muslimova zbirka hadisov, št. 402.

blagoslov in mir z njim) redno opravljaj, kadar ni bil na potovanju. Na potovanju jih je vse opuščal, razen sunnet rekata Fadžra in Vitr molitve, ki ju je Poslanec (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim) redno opravljaj tako doma kot na potovanju. Priporočljivo je, da se te priporočene molitve (ravatib) in Vitr opravljajo doma; če pa jih nekdo opravi v džamiji, v tem ni nič spornega – v skladu z besedami Poslanca:

(أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ، إِلَّا الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ).

«Najboljša molitev človeka je tista, ki jo opravi doma – razen obvezne molitve».¹

Redno opravljanje teh rekatov je eden od vzrokov za vstop v Džennet (Raj), kot je rekel Poslanec (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim):

(مَنْ صَلَّى عَشْرَةَ رَكْعَةٍ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ).

«Kdor v enem dnevu in eni noči opravi dvanajst rekatov, mu bo zanje zgrajena hiša v Džennetu».²

Če kdo opravi štiri rekate pred Asrom, dva pred Magribom in dva pred Iša molitvijo, je to lepo dejanje, saj so o tem verodostojno preneseni hadisi Poslanca (ﷺ Allahov blagoslov in mir z njim). Prav tako je dobro, če opravi štiri rekate po Zuhri molitvi in štiri rekate pred njo, v skladu z njegovimi

¹ Buharijeva zbirka hadisov, št. 6860.

² Muslimova zbirka hadisov, št. 728.

besedami:

(مَنْ حَافَظَ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ).

«Kdor redno opravlja štiri rekate pred opoldansko molitvijo (Zuhr) in štiri po njej, ga bo Allah obvaroval pred peklenskim ognjem».¹ Pomen tega je, da se k redni sunnet molitvi dodata še dva dodatna rekata po Zuhr molitvi; saj redni sunnet obsega štiri rekate pred Zuhrijem in dva po njem. Če se torej po njej dodata še dva, se doseže tisto, kar je omenjeno v hadisu Ummu Habibe, naj bo Allah zadovoljen z njo.

Allah je tisti, ki daje uspeh. Naj Allah blagoslovi in podari mir našemu Poslancu Muhammedu, sinu Abdullaha, njegovi družini, njegovim družabnikom ter vsem, ki jim v dobroti sledijo vse do Sodnega dne.

sl395v2.1 - 04/08/2026

¹ Ahmedova zbirka hadisov, št. 25547; Tirmizijeva zbirka hadisov, št. 393; Ebu Davudova zbirka hadisov, št. 1077.

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

